Copy Right by C. M. Shah

ભકતી મોહીની

બે આના.

મલકાતી મોહિની

—અથવા—

કૃષ્ણ બંસરી

રા' માંડલીક.—રાગ. આશાવરી—

હઠ છોડ સખી ચલ સગ મેરે, તોહે બ્રીજમે કા'ન બુલાવત હે.
નહીં તુમ બીન વાકો ચયન પરત નહીં, ખાન પાન કછુ ભાવત હે.
મોર મુગટ નહીં પહેનત હય, નહીં અંગ સુગંધ લગાવત હે,
નહીં ધેનુ ચરાવન જાત સખી, વોહે બંસીનાદ ન ભાવત હે.
ક્યું એસો હીયો તેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહીં આવત હે,
જાકો જોગીજન ધ્યાન ધરત. બ્રહ્માદિક પાર ન પાવત હે.
તોરી પ્રીતમે ભુલ ગયો પ્રભુતા, તકસીર વો માફ કરાવત હે,
એક બાત ન ઝુઠ કહું સજની, અબ કયા ઇતના તરસાવત હે.
પ્રિયા માંધાસે એગે મીસો પ્યારી, વોતો, તેરોહી નાજ ઉઠાવત હે.

સુરદાસ ભજન. —રાગ, પદ—

ક્યું રે નીંદભર સોયા મુસાફીર, કયુરે નીંદભર સોયા,
મનુષ્ય દેહ દેવનકો દુર્લભ, જનમ અકારથ ખોયા—મુ૦
મનહારા જોબન સુત તેરા, વામે મન તેરા મોહ્યા,
સુરદાસ પ્રભુ ચલેહી પંથકો, પીછે નૈનુ ભરભર રોયા—મુ૦

બુદ્ધદેવ. —રાગ, ગઝલ.—

પડતી હવે મુજને ખબર, તુમાં જણાયે હર્ષ નહિ,
આ જગતની જંજાળની, ચતુરાઈ તે દીઠી નહિ.
જ્યાં પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યાં તેં દીધો બદલો ખરો,
ઘરબારને છોડયા વિના યુકિત કશી સુજી નહી
હવે તો જો જરા જાગી(૨)
ચોળી વિભૂતિ અંગ, બન્યો શું યોગી (૨)
સમાધી જુઠી દે ત્યાગી (૨)-હવે.
વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શી લગન લાગી (૨)
મધુરાં પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાંટા શું હીન ભાગી (૨)-હવે.
ઉંડી આશ ધારીને, મે તારો સંગ કીધો તો,
ભરમો દઇ ભૂલાવી ઓ ! **વિરાગી શું ગયો ત્યાગી (૨)**-હવે.

ઉદયભાણ. —:▭:—

બોલો મારા પ્રેમી પોપટજી બોલો બોલો, બોલો બોલો. મેના બોલાવે,
બોલો રંગ રશીયાજી ડોલો જરી ડોલો, ડોલો. ડોલો. પ્યારી ડોલાવે.
મેનાં તારા વચનની વેણુ વાગી, લાગી લાગી લગીત લેહ લાગી,
મેનાં વ્હાલી મેના કે, ના કહે, પણ જાગી, જાગી અજબ જ્યોત જાગી.
પહેલાં પોપટજી પ્યારા રામજી સભારો-વાહ ? **મેના શું-સતી સીતા વિસારો.**
ચતુર સુજાણ **સીતા-રામ** ઉચરાવો......................બોલો.
પોપટજી પાંજરું સોનાનું સજાવું, લાડીલી હું લાલચુ નથી કે લલચાવું.
સોને રૂપે શું ભીડ ભિતરની ભાગી..............*........લાગી.
રૂડા સુડાને રંગે રમાડું, પાંખે ઘાલીને ફળ મીઠાં ખવાડું,
ભાવના ભુખ્યા *તમે શું ? ભાવી ભાવના ભુલાવે ?-બોલો.

સરદારબા. **—રાગ-ઉસ્તાદી—**

બંસીવાલા આજોરે મારે દેશ, પ્યારી સામરી સુરત પ્યારો બેસ–બં.
આવન આવન કેહ ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક,
ગીણતાં ગીણતાં ઘીસ ગઇ, મોરી આંગળીઆરી રેખ.
સાંવરીયા રસીલા સલુણા, પીયાને જીયાયે કરયે નીશ્વાર,
હમતો જોગી પ્રેમકેરે, પ્રેમ હમારો દેશ
શુદ્ધ નહીં પાઈ પીયુકી, તબ લીયો આ વેશ.–બં.

જલસા સંગ્રહ. **—રાગ, પીલુ, પદ—**

કીસીકા કૌન સંગાથીરે બાબા—કીસીકા.
જુઠીરે માયા જગત ભુલાયા, કહેત પુરાણકી પોથીરે–બા–કી.
દૌલત દૂનીયા માલ ખજાનાં, માત પિતા સંગ નાઠીરે–બા–કી.
આપહી આપે અકેલા રીંજાના, **હોતે મશાનકી** માટીરે–બા–કી.

કબીર ભજન. **—રાગ. કીરતન—**

સુખડા ક્યા દેખો દરપનમેં, તેરે દયા ધરમ નહીં મનમેં--મુ૦
જેશી ફુલ રહી ફુલવાડી, બાસ રહિત નીજ ફુલમેં,
એક દીન એસી હો જાયગી, ખાક ઉડેગી તનમે.--મુ૦
ચુવા ચદન, અબીર અરગજા, શોભે ગોરે તનમેં,
ધન જોબન દો ઘડીકા સાથી, છુટ જાવેગા ક્ષણમેં--મુ૦
કોડી કોડી માયા જોડી, સુરત રહે નીજ ધનમેં,
દશ દરવાજા બધ રહે તો, રહે ગઇ સબહી મનમે--મુ૦
વાંસનકી એક નાવ લગાઇ, લે ચલે જંગલમે,
ધરમી ધરમી પાર ઉતર ગયે, પાપી ડુબે જલમેં;
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધુ, એ ક્યા લગ રહી મનમેં--મુ૦

ચાલુ જમાનો. **-સમય પ્રભાવ-**

અવસરને વશ બસ થઇ રહેવું, દુ:ખ આવે તે તો સેહવું;
દુ:ખ આવે તે તો સહેવું, પ્રભુ રૂઠે કોને કહેવું.-અ૦
વેળા વશ સીતારામ થયા વનવાસી,
વેળા વશ દ્રૌપદી થઇ સૈરન્ધ્રી દાસી-એથી શિક્ષણ લેવું.-અ૦
વેળા વશ **નળ નૃપ,** ગયા જુગારે હારી,
ભટકી **દમયંતી** વનવન હાય બીચારી-છે ભાગ્ય પ્રબળ એવુ.-અ૦

બુદ્ધદેવ. **—ગઝલ—**

દુ:ખીને ડરાવે શાને, મરેલાને • મારે શાને,
બળેલાને બાળે શાને, વૈરી વિધિ,
રીઝાવી સતાવે શાને, સતાવી રીબાવે શાને,
રીબાવી જીવાડે શાને, દયાના નિધિ.
શશિને કલંકો દીધાં. ગુલાબો મનોહર કીધાં,
નિયંતા તે આવી શાને, અનિતી કીધી.-દુ:ખી
ચંદનને કુસુમનાં દીધાં, સાગર જળ ખારાં કીધાં,
અમૃત કહી ઝેર દીધાં, જીવન અકારાં કીધાં;
રમણી હૃદયે આશા, નિરાશા દીધી.-દુ:ખી.

મહાશ્વેતા કાદંબરી. —:▭:—

હમારી લાજ તમારે હાથ, એ નાથ નિભાવજોરે....હમારી.
"સદગુણ જ્ઞાન સુબુદ્ધિ આપો, સતચિત આનંદ ઉરમાં સ્થાપો."
અગમ નિગમનો માર્ગ સુગમ બતલાવજોરે...હમારી.
ભકિત થકી ભવ બંધન તુટે, ડગલે ડગલે આયુષ્ય ખુટે,
શ્રીધર અમ તન મનના તાપ સમાવજોરે....હમારી લાજ.

બુદ્ધદેવ. —રાગ-ભજન—

કાયા કાચ કુંપો, તું તો ચેતરે, હિણુ ભાગી હંસા;
અવિચળ પદ્દીને તું પેખરે, હિણુ ભાગી હંસા.-કાયા૦
ઝાંઝવાનાં નીર સમજ આ, કાચી જીંદગાની તારી;
મમતા મુકી દે ને તું તારીરે, હિણુ ભાગી હંસા.-કાયા૦
બે દિનના છે ઘરજળ સઘળાં, બે દિન અહિં રહેવાનું છે,
બે દિનનાં છે સગાસંબંધી, બે દિન સુખ લેવાનું છે.
બે દિનનો છે પંખી મેળો, અંતે ઉડી જાવાનું છે,
લોકો જેને દુનિયા કહે-તે, એક મુસાફર ખાનું છે.-કાયા૦

મહાશ્વેતા કાદંબરી. —:▭:—

પતિ વીના પ્રેમદાના મનના, પુરાય ક્યાંથી કોડ,
કહે સખી પુરાય ક્યાંથી કોડ !
સરજન હારે સરજી જગમાં, નરનારીની જોડ. (ટે)
પશુ પક્ષી વન વૃક્ષ નિહાળો-સૃષ્ટિ માંહિ સઘળે જઇ ભાળો,
નાના મોટા જીવ જંતુમાં, પણ એવી નથી ખોડ-સ૦
પતિ ભજયે પાતક સહુ ટળતાં, અખંડ સુખડાં સેજે મળતાં,
પતિ વિના સાહેલી જગમાં, હરાય જીતી હોડ-સ૦

દાનવી માયા. —:▭:—

ગાન મધુરાં ગાય રતિનાં રૂપે કામ લજાવે,
સ્નેહ સુધારસ સીંચન કરતાં ઘડી ઘડી શરમાવે,**મુજને એ મોહન ભાવે.**
વાત વાતમાં રીસ કરીને રોષ દોષ દર્શાવે,
પણ મમતાથી પગે પડું તો, છાતી શું લપટાવે—મુજને.
કરી કમાણી પૈસા લાવે પેટીમાંજ દબાવે,
કુંચી કરમાં લ્યો શેઠાણી ! કહી કહી બોલાવે.—મુજને.

ઘર કુકડો થઇ ઘરમાં બેસી આજ્ઞા નિત્ય ઉઠાવે.
ઘરની દેવી કહી સલુણા સેવા સર્વ બજાવે—મુજને..
પ્રેમ પુષ્પનો પ્રેમ ભોગી તે પ્રેમસુધા પીવરાવે,
પ્રેમેથી પરિરંભણ આપી પ્રેમ ઝુલે ઝુલાવે—મુઝને.

ઉમા દેવડી —:▭:—

છોડો છોડો છબીલા, જાઓ જાઓ હઠીલા,
મારી લુટાશે નવલખ લાજ—છબીલા.
તમે મોટા પુરૂષ મહારાજ, પાણી પહેલાં બાંધી લ્યોને પાજ—મારી.
વાહ વાહ વચન રસીલા. તારાં નયન રંગીલા,
ગોરી ગાળે સર્વનું ગુમાન—રસીલી પ્યારી ગાળે
લાગે જેને પ્રીતીનુંજ પાન, ગણે નાના મોટા સૌ સમાન.—ગોરી.

સાખી { **કથન કથે જગમાં બધાં, વિરલા પાલણહાર,**
{ **પ્રીતિ ભગત ભામા સદા' વચન નિભાવનહાર.**

મુદે મુદે માનુની ગુમાન, શાણા દાસી છું તારી સુજાણ,
ચાલો આવો ચતુર પ્રીય પ્રાણ.—છોડો.

ધના ભગત. **—ભજન—**

રામબાણ વાગ્યા હોય તે જાણે, બોલ્યા મુરખ મનમાં ન આણે.
ધ્રુવને વાગ્યાં, **પ્રલ્હાદને** વાગ્યાં, ઠરી ને બેઠાં ઠેકાણે,
ગર્ભવાસમાં **શુકદેવને** વાગ્યાં, એવું **વેદ વચન** પરમાણે—રામ.
મોરધ્વજ રાજાનું મન હરી લેવા, મ્હારો **વા'લો** આવ્યા જે ટાણે,
લઈ કરવત મસ્તક પર મેલ્યું, **પત્ની—પુત્ર** બેઉ તાણે-રામ.
મીરાંબાઇ ઉપર કોપ કરીને, બોલ્યો રાણોજી ખડક તાણે,
ઝેરના પ્યાલા મ્હારા **ગીરધરલાલે,** આરોગ્યા **અમૃત** ઠેકાણે-રામ.
નરસીંહ મ્હેતાની હુંડી શીકારી, વ્હાલે ખેપ ભરી ખરે ટાણે,
આગળ સંત અનેક ઓધાર્યા, એવું **ધનાભગત** ઉર આણે-રામ.

મીરાંબાઈ. **—રાગ ભજન—**

કાનુડો શું જાણે મ્હારી પ્રીત, બાઈ અમે બાળ કુંવારારે-કા૦
જળરે જુમનાના અમે ભરવા ગયાતારે, કાનુડે આવીને છાંટયા
નીર, ઉડયાં છરરરરરરે-કા૦
શેરીએ ને શેરીએ અમે રમતા, ને ભમતાંરે, કાનુડે આવીને ખેંચ્યા
ચીર, ફાટયાં ચરરરરરરે-કા૦
વંદરાને વનમાં વ્હાલે રાશ રમાડયારે, કાનુડે તાણી માર્યા તીર,
વાગ્યા અરરરરરરે-કા૦

ભજનામૃત. **—રાગ ભજન મીરાંબાઈ કૃત—**

બલીહારી રસીયા ગીરધારી, સુંદર શ્યામ હો તજી અમને
મથુરાંના વાસી, આવા ન બનીયેજી.
વાંસલડી વાગે વ્હાલા, ભણકારા વાગેને, વૃજ વાટ લાગે ખારી,-સુંદર
જમુનાનો કાંઠો વાહલા ખાવાને દોડેને, અકળાવી દે છે મુને ભારી.
વૃંદાવન કેરી શોભા, તમ વીણુ અમને તો નવ લાગે હવે સારી-સુ.
ગોવરધન તોળ્યો વ્હાલા ટચલી આંગળીયેને અમ પર ઢોળ્યો ગીરધારી
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, શુદ્ધ પ્રભુ લેજો માહરી,-સુંદર

કબીર ભજન. **—રાગ. ભજન. પદ—**

દયા ધરમ નહીં મનમેં, મુખડાં કયા દેખો દરપનમે,
કાગજકા એક નાવ બનાયા, છોડા **સમંદર જલમેં,**
નુગરા બેઠન વાલા ડુબે, સુગરા તરજાય ઉનમે,-મુ.
મુચ્છ સમારી પાઘડી બાંધી, તેલ લગાવત તનમેં,
ડુંગરકા પાની જોબનકા લટકા, ઠલજાવેગા છીનમેં-મુ.
ઓર કાયામાં ધ્વાસ ઉગત હયે, ગૈઆ ચરત હયે બનમે,
કહત કબીરા સુનોભાઇ સાધુ. રહ ગઇ મનકી મનમેં-મુ.

વીર કુણાલ. —:▭:—

હું તો વીધ વીધ રંગ બતાવું નેન નચાવું;
ને લલચાવું મારા—કંથને; વશ કરવા.
રીસ કરી જોઉં આડી આંખે, ભૂમિ ખણતી શરમાતી,
હાંરે સખી લળી લળી હું **લલચકાતી**—
મનાવતાં પણ હું મરડાતી, છણકે છટકી જાતી;
કહે માફ કર કાલાવાલા, કરતાં હું હરખાતી.
હાંરે સખી હસી હસીને ખસી જાતી;
પગે પડે જ્યાં પ્રીતમજી, **ત્યાં પાણી પાણી થાતી** —

ભજન–રાગ. ગઝલ—

શ્રીરામ કહેનેકી મઝા, જીસકી જબાંપે આ ગયા;
જીવન મુક્ત હો ગયા, **ચારો** પદારથ પા ગયા–ટેક.
લુટી મઝા **પ્રહલાદને,** ઉસ નામકે પ્રતાપસેં
નરસીંગ હો દર્શન દીયા, ત્રીલોકમેં જશ છાગયા–શ્રીરામ.
ઐસા ભીલન-**સીવરી,** કીસ પ્રેમસેં સુમરન કીયા;
પરમાત્મા ઘર આંયકે, ઉસ હાથકે **ફુલ**- ખા લીયા–શ્રીરામ.
વાલ્મીક બડા અધમ, ઉસ નામકા સુમરન કીયા;
સત કોટી **રામાયન** કરકે, પ્રભુ પદારથ પા ગયા–શ્રીરામ.
સતકોટી કી તકસીરમે, જબ શંભુને પાયા ઉસે;
જાપે કૃપા ઇનકી ભઇ, સદ્‌ગુરૂમે દર્શન દીયા–શ્રીરામ.
સબસેં બડી દરજા કીયા, ભકતોંકા ઇસ કલી કાલમે;
નરસીંહકી હુંડી દારીકામેં, શામરા શિકરા દીયા–શ્રીરામ.
છા રહી કીરત બીમલ, રૂતુરાજસી સંસારમેં,
અબ કે માનીંદ **તુલસી,** પ્રેમ રસબર્સા દીયા–શ્રીરામ.

સરસ્વતીચન્દ્ર. —:▭:—

પ્રિતી કરી શું તરછોડી પરદેશી હાં......હાં છોડી પરદેશી, (૨)-પ્રિતી.
ડંખ દઇ અહો ભ્રમર કુમુદને, હો છોડી પરદેશી હાં છોડી (૨)–પ્રિતી.
પુરી પંખીણી, પ્રેમ પીંજરમાં, આખર પાંખ મરોડી પરદેશી,
હાં મરોડી પરદેશી...........મરોડી પરદેશી..............પ્રિતી.
ત્યાગી કુમુદ વન, ભટકી ઓ ભમરા, આવ્યો અહીં શુ ફરી દોડી,
ઉડી જા ઉડી જા, પંખી મુશાફર રેન રહી છે, હવે થોડી પરદેશી,
હાં થોડી પરદેશી...........હાં થોડી પરદેશી..............પ્રિતી.

સતી તોરલ. —ભજન—

જેસલ કરી લે વિચાર, માથે જમ કેરો માર,
સ્વપ્ના જેવોરે સંસાર, **તોળાંદે** કરે છે પોકાર.
આવોને **જેસલરાય** આપણુ મળીયે,
ખરા સંત હોયે ત્યાં જઇ ભળીએજી ?
આ ભવ આવીયો અવતાર માથે સદ્‌ગુરૂ ધાર,
જાવું **ધણીને દરબાર** બેડલી ઉતારે ભવપાર--આવોને૦
મોતી એરણમાં ઓરાય, માથે ધરણ કેરા ધાય,
ફુટે ફોકટીઆં કહેવાય, સાચાની ખરે ખબર્યું થાય.--આવોને૦
નવલખ કોથળીઓ બંધાય, ત્યારે ગાંધીડો કહેવાય,
હિરા માણેક હાટે વેચાય, તેનાં મુલ મોઘેરાં થાય.–આવોને૦
નિત્ય નિત્ય ઉઠી ન્હાવા જાય કોયલા ઉજળા ન થાય,
બેટા ગુણિકાનો તે તો બાપ કોને કહેવા જાય.–આવોને૦
દેખા દેખી કરવા જાય, એ નર અધુરીયા કહેવાય.
હાથમાં દીવો લઇને છતી આંખે કુવે પડવા જાય.–આવોને૦
એવી ચાર જુગની વાણી સતિ તોરલ દેવી ગાય.--આવોને૦

લવ-કુશ —વૈરાગ્ય, ભજન, રાગ. પદ—

જોને જરી જાગી મુરખા, જોને જરી જાગી,
અલ્યા સુતો શું **અભાગી ! જીવ ! જોને જરી જાગી,**
સગાને સંબંધી ત્હારાં, સુખનાં છે બેલીરે. [૨]
ઠેલી મેલી જાશે દુખમાં રડતોજ ત્યાગી-અલ્યા સુતો શું.
કાયાની માયાને ત્હારી, કર તુ વિખુટીરે [૨]
તુટી ખુટી સાંધનારો-નથી કો વિરાગી--અલ્યા સુતો શું.
મ્હારૂં આ મ્હારૂં છે માની, ગુમાની શું થાતોરે [૨]
જાતો હરખાતો માતો જાશે હામ ભાંગી---અલ્યા સુતો શું.

અબજોનાં બંધન. રાગ-"ભજન"

જાના હે જાના, સબકો હે જાના,
સોહન જીસમે પહોચાના, ફિર નહિ આના જાના—ટેક
કાયા ઘડ કચ્ચા ભાઇ, માયા બાદલકી છાઇ,
લડકા લડકી લુગાઇ, સ્વારથકી હે સગાઇ, મત હોના દિલગીર--
માલ ખજાના મયના હાથી, ઘોડા ઓર સમયાના,
સબકો છોડ અકેલાહી જાના, આવે પરવાના;
જબ એકહુ ન ચલે બ્હાના, ચલતી નહીં તદબીર.—ટેક.

સતી દ્રૌપદી. —:▭:—

ધરો કાંઇ હિત શિખામણ ધ્યાન, ગર્વથી નથી નાથ કલ્યાણ,
કુસંપે રહ્યું કોણ આરામ, મેળવ્યું કોણે મહીંમાં માન.
અભિમાન પર્વત છે મોટો, **હેઠળ ઉંડી** ખાઇ.................
ચડયા પડયા તે નર પછડાયા, છરમાં ગયા છુંદાઇ--ધરો૦
લંકા સરખો ગઢ દૂર્ઘટ ને સમુદ્ર સરખી ખાઇ,
લંક પતિ પણ લંક ન લાગ્યો, રણમાં ગયો રોળાઇ,

હિરણ્યાક્ષને—હિરણ્યકશ્યપુ. એ જબરજંગ બે ભાઇ,
નૃસિંહ રૂપે નખે વધેર્યો, માને ગયા મરડાઇ..........ધરો૦

સતી તોરલ. —ભજન—

એક દીન એવો આવશે, જે રૂદીયામાં સૌઉના સાલેરે,
સગા મીત્રના કારણે વીરા કોઇનું જોર નવ ચાલેરે.
કાઢો કાઢો એને સહુ કરે વીર, જાણે જન્મયા નોતારે,
ઘટનો ઘુંઘટ દુર કર્યો ત્યારે રોકાયા દશ દરવાજારે,
આરે કાયાનો ઘટ ઘેરીઓ ત્યારે, રોકયો દેહનો રાજારે--એક.
સોળ વરસની સુંદરી તે ઉભી ટગમગ જુવેરે,
આરે કાયામાં હવે કાંઇ નથી ત્યારે ઉભી ધ્રુસ્કે રૂવેરે.
બેની વળામણ શેરીએ માત ઝાંપેથી વળશેરે,
સગાં સગાં તમે શું કરોરે, સગાં વળાવીને વળશેરે;
સગાં તે વન કેરાં લાકડાં તે ભેગાં આવી બળશેરે.--એક.

વિરાટ–પર્વ. **રાગ ઉસ્તાદી** ભજન.

વરતન- મુખસે કીયો ન જાય તેરો **રાધા કીશન મુરારી.**
ફાગન મેં જબ હોરી ખેલત, બીહરત કુંજ **બીહારી,**
બીંદાબન્દકી કુંજ ગલીમેં, બહીંઆ પકડ રંગડારી,
ક્રોધમેં આકર ભવેં ચઢાકર, તબ બોલી **બ્રીજનારી.**
મત રંગ ડારો લાજ ધરો તુમ, હમહય **નાર કુંવારી,**
તુમ હો **નીરલજ** હમ નહી અયશે મુખશે સુનોગે ગારી
(તબ) ફગવા લીયે બીન-જાને ન દુંગા-યું-હસકે--બુલા મુરારી,
અબ કહાં જાઓ બચો મોરે આગે ભર મારી **પીચકારી,**
કહેને લગી સબ હાત જોડ—અય ગોકુલકે રખવારી,
તુમરે પ્રેમમેં બની હમ મુરખ, અંગીઆ ભીંજ ગઇ સારી,
અબતો છોડ દો ચીર હમારે તુમ જીતે હમ હારી.

સરોજની. **—ભજન—**

કાળ નહિં છોડેરે, ઠાલા શાને મથીને મરો.
પાપી ભ્રમણા કાજેરે, ધોળાં કાળાં શીદને કરો.
મન જાણો છો ! મે કર્યું કે, પણ કરનારો છે કોય;
આદર્યાં અધવચ રહે ને, હરી કરે સો હોય,
મિથ્યા વૈભવ માટેરે, નિર્દય જુલ્મી શીદને ઠરો.—કાળ૦
નક્કી સમજો કાળ રાય ત્યમ, રંક સર્વને ખાય;
બાંધી મુઠ્ઠીએ આવેલાં, સૌ ખાલી હાથે જાય.
કરશો તેવું ભરશોરે ! પરમેશ્વરથી જરી તો ડરો—કાળ૦

બોડાણો. **—વૈરાગ્ય ભજન—**

જુઠું જુઠું જગત ખરૂં જાણ્ય મારે.
જુઠી જનની, જુઠા માયા, જુઠી મોહ ભરેલી માયા,
કાચ કુંપો છે કાયા, મમતા તાણુ મારે.
ગગને જામે વાદળ ગોટા, પાણીમાં પ્રગટે પરપોટા,
ખેલ વિશ્વનો ખોટો—સાચો જાણુ મારે.
મારૂં મારૂં કરતાં મરતાં, દ્રવ્ય કાજ પાપે નહી ડરતાં,
મેલી ચાલ્યા દામ ખજાનો ખાંણુ મારે.
જુઠી જાણો જગતની બાજી, આતશબાજી જાશે ગાજી,
અંતે સૌને સોવું છે **સ્મશાન મારે.**

રાગ સાજ સંગ્રહ–હનુમાન સ્તુતિ–

ધન ધન મહાવીર **બજરંગ**, રાવણ લંક જલાને વાલે.
આજ્ઞા **રઘુનંદનકી** પાય પહુંચે **ગઢ લંકામેં આય;**
ક્રોધિત હો દી આગ લગાય, **રામકે** કામ બનાને **વાલે.–ધન.**

રાવનકી બાટીકા ઉજારી, મારા **અક્ષય કુમાર** સુરારી;
ફંસ ગયે **બ્રહ્મ પાશ** એકવારી, લીલા લલિત દીખાનેવાલે.--ધન.
ચઢી દ્રુમ **અશોકપર** હર્ષાય, દિન્હી ઝટ મુદ્રિકા ગિરાય
ચરનન ગિરે સિતાકે આય, પિયાકી ખબર સુનાનેવાલે.--ધન.
શક્તિ **મેઘનાદ** ને મારી, વ્યાકુલ ભયે **લક્ષમન** બલધારી;
લાવે સંજીવની સુખારી, **લક્ષમન** પ્રાણ બચાને વાલે.--ધન.
માયા રચ **અહિરાવન** ધાય, જબ હર લે ગયા દોનો ભાય;
રામકો લક્ષમન સહિત ઉઠાય, જાય પાતાલમેં લાનેવાલે--ધન.
દુષ્ટોકો મારો તત્કાલ, ભક્તોકા કરિયે પ્રતિપાળ;
શરણાંગત દ્વિજ **મન્નીલાલ**, ધન બિઘા બલપાનેવાલે,--ધન.

સતી તોરલ. —:▭:— **રાગ–ગઝલ**

જીવન દિન ચારનું ચટકું **નકામો મોહમાયાનો,**
ઉડી જાવું આહા અંતે કરીને ત્યાગ કાયાનો.
થતાં દરબારનો ડંકો રહે નાં ગર્વ બંકાનો;
શુરાનો પણ સમય આવે સમાધિમાં સમવાનો.
અરેરે ક્યાં માયાનો નકામો મોહ સંસારે,
ભુલે જ્ઞાની છતાં જ્ઞાને ધારવી ઢોંગ ડાહ્યાનો.

રા. નાથુલાલ. રાગ–ગરબો.

પાતળીયા પાલવ મેલોરે, પાય પડુ રે
અલબેલા અળગા રહોનીરે પાય પડું રે
છેમાળા છેડો મેલોરે પાય પડું રે
વ્હાલાજી મારા, મહીની, મટુકી મારી ફુટી (૨)
આ કંઈ મોતનામાળા તુટી (૨) રે પાય પડું છું.–પાતળીયા.
વ્હાલાજી મારા કંસનું રાજ નથી રૂડું. (૨)

કોઇ જઇને કહેશે કુડું (૨) રે પાય પડું છું.–પાતળીયા.
વ્હાલાજી મારા, ઝગડો ઝાઝો નવ કીજે, (૨)
તુંને દાણ શાનુ દીજે (૨) રે પાય પડું છું–પાતળીયા.
વ્હાલાજી મારા દયાનો પ્રિતમ છે સોહાગી; (૨)
મુને તારી માયા લાગી (૨) રે પાય પડું છું.–પાતળીયા.

સુર્યકુમારી—

અક્કલની એક વાત શીખાવું જગમાં મોટી **હાજીહા**
શેઠ પાસ **વાણોતરની** એક સાચી સોટી **હાજીહા**
શેઠ કહે સાગરનું પાણી મીઠું છે તો **હાજીહા**
ખારી **સાકર**, ગળ્યું **મીઠું** છે, તોપણ કહેવું **હાજીહા**
રાત અંધારી, શેઠ **દીવસ** કહે તોપણ કહેવુ **હાજીહા**
મન પરખી માલીકનું સૌએ થઈ રહેવું ભાઇ **હાજીહા**

શ્રી સત્યનારાયણ. —:▭:—

કહુ આપ વીતી હું **કર્મ કથા** દુઃખીઆરી,કાળજડું નાંખતી સંહારી.–કહું૦
આ નગર **સાધુ શેઠની**, બહુ લાડલી દીકરી હતી;
ખાતાં બગાસુ દાસીઓ, કઇ **લાખ બે** હાજર થતી.–કહું૦
મોતી હીરા પ્હેરી ચરણ, ધરણી પરે ના રાખતી;
તે આજ ટુકડા કાજ તમ ઘર, આવીને **ભીખ** માંગતી.–કહું૦
પતીને પીતાજી લેઇને, વ્હાણે વિદેશે સંચર્યાં;
ચોરાઇ ગઇ **લક્ષ્મી** અને, **આગે** રખડતાં છે **કર્યા**.–કહું૦
ચઢતી **અને** પડતી પ્રભુ, ચીરકાળ કોની ન રાખશે;
ભીખારી પળ**માં** ભૂપ **થઇ**, ભુપ થઈ ભીખ માગશે.–કહું૦

સતી તોરલ. —ભજન—

પાપ ત્હારૂં પ્રકાશ જાડેજા પાપ ત્હારૂં પ્રકાશરે,
ત્હારી બેડલીને બુડવા નહિ દઉં જાડેજારે-**તોરલ કહેછે.**
હરણ હર્યાં લખચાર તોરલ દે હરણ હર્યાં લખ ચારરે,
કંઇક વનમાં મૃગલા મારીયા, તોળાંદેરે એમ **જેસલ કહે છે**
કર્મ ત્હારાં સંભાર જાડેજા ધર્મ ત્હારો સંભારરે-તારી બેડલી.
લુટી કુંવારી જાન સતી નારી, લુટી કુંવારી જાનરે,
સાત વીશું મોડબંધ મારીયા તોળાંદેરે, એમ-**જેસલ** કહે છે
ધર્મ ત્હારો સંભાળ જાડેજા ધર્મ ત્હારો સંભાળરે-તારી બેડલી.
તોડી સરોવર પાળ, સતિ નારી તોડી સરોવર પાળરે,
ભાઇ ભાભીને મેં મારીયાં તોળાંદેરે એમ **જેસલ કહે છે**
કંઇક પરમાર્થ કર જાડેજા કઇક પરમાર્થ કરરે-તારી બેડલી.
માથાના જેટલા વાળ સતિ નારી માથાના જેટલા વાળરે,
એટલાં કુકર્મો મ્હેં કર્યાં તોળાંદેરે એમ-**જેસલ કહે છે.**
પાપ તારૂં પ્રકાશ જાડેજા પાપ ત્હારૂં પ્રકાશરે;
વિનવે જેસલરાય સતિને વિનવે **જેસલરાય,**
મારી બેડલી ઉતારો ભવ પાર, સતિ-મારી.

કંસવધ. —ગરબો—

જમુનાને તીરે જાદુવાલે, સખી બંસરી બજાવી,
નંદલાલે વ્હાલે ચિત ચોરી મને બાવરી બનાવી.
ભૂલાવી મારૂં ભાન સાન કહાન ગયો હાંહાં,
મને મોરલીએ મોહીની ઉપજાવી—જમુના.

સાખી } **સુંદરછબી જોઇછેલની, ઉપજી અંતર પ્રીત;**
નટવર ગિરધર શ્યામમાં, ચોટયું મારૂં ચિત.

નયન નેહે નચાવ્યાં વાલીડે સખી મુખ મલકાવી,
છુપી છુપી કરી સાન, મને લીધીરે લોભાવી,
ન ભાવે ખાનપાન નિંદ ન આવે હવે, લગન લલનાએ પ્રેમની લગાવી.

સાખી } વીરણુ થકી વિંધાયલું, અંતર અતી અકળાય;
અળગો રહે અલબેલડો, શું કરૂં સખી ઉપાય.--જમુના.

રંગતરંગ- **રાગ ગઝલ—**

જગત પરવા નથી મુજને, વીરાગી હાલ મ્હારો છે
અનીતી વાત છોડી દે, નીરાળો ખ્યાલ મ્હારો છે
અરે કેવળ ઉદર ભરવા, પશુ પેરે ગુજર કરવું
ન બનશે તે કદી કાળે, મનુષ્ય અવતાર મ્હારો છે
બદીની છાપ વ્હોરીને, શરીર શણગારવું મીથ્યા
અવર શણગાર નથી ધરવાં શીયળ શણગાર મ્હારો છે
સ્પૃહા કિંચીત ન કંચનની, મને તૃણુવત જગત ભાસે
સહુ દુઃખ દુર છે મ્હારાં, પ્રભુ રખવાળ મ્હારો છે

સુરદાસ. —:▭:—

દે કરકે મુજકો ધોકા વો **માયા** ચલી ગઇ!
માયાકો મેરી લેકે વો માયા ચલી ગઇ!
કરકે **ઇશારા** અંખકા મુજકો લુભા ગઇ!
મુજકો **અકેલા** છોડકે માયા ચલી ગઇ!
તાકે હય જીસ તરાહ કોઇ અપને **શીકાર** કો!
મુન્હમે પકડકે ચુહા વો **બીલ્લી** ચલી ગઇ!
મયને કહાથા ઉનકો **મું બાઇકો** જાયેંગે!
અમદાવાદ મુજકો છોડકે વો **દીલ્લી** ચલી ગઇ!
નીરલોભીકી હજામત ઐયસી વો કર ગઇ!
કરકે હજામત ઉલટે છુરેસે ચલી ગઇ!

સમાપ્ત.

હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયલી લોકપ્રિય ૯

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ. ભા ૧ થી ૮
(૧૬ ચીત્રો સાથે પચરંગી પુઠું.)
ચતુર સુંદર ગરબાવળી. (ફેન્સી પચરંગી પુઠું)
લલનાની લીલા અથવા રમણી રહસ્ય. (પચરંગી પુઠું)
અક્કલનું પડીકું. ભાગ ૧-૨ સાથે પચરંગી પુઠું
અક્કલનુ પડીકું અથવા ખુબીનો ખજાનો.
મલકાતી મોહિની અથવા કૃષ્ણ બંસરી.
મધુરી મેના અથવા મીઠું બુલબુલ.
સુરતની સુંદરી અથવા કળીયુગની કોયલ
સંગીત ભજનાવળી
ઝવહરે મહેફીલ યાની પરસ્તાને ગૌહર. (પચરંગી પુઠું)
માસુકે-મેંફીલ યાને બાગે ગુલશન
(બાર ચીત્રો સાથે ગઝલ કવ્વાલી)
ગઝલે હિન્દ ભા ૧-૨ સાથે (પચરંગી પુઠું.)
ગઝલે હિન્દ.
માસુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ
બાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેટી.
પરસ્તાને મહેફીલ યાને ગઝલે દીલ આરામ.
હસીનોકા મુજરા યાને ફુલોંકા ગજરા—
ગઝલે ગોહર યાને મેફીલે જોહર. ૦-૨-૦
મનહર કાવ્યમાળા અથવા સગીત હૃદયની ધ્વની ૦-૬-૦

વીગેરે સુંદર રંગબેરંગી શાહીથી છાપેલા ઉડીને આંખે વળગે તેવા ફેન્સી પુઠાવાળી ઉપલી બુકો જરૂર ખરીદો. એ સીવાય બીજા કોઈ પણ જાતના પુસ્તકો માટે પુછો વેપારીઓએ એકવાર હમારા તરફથી પ્રગટ થયલા માલની અજમાયશ લઈ લાભ ઉઠાવવો. બેહદ સસ્તા ભાવો. ફેરીઆને બહોળો લાભ. એકવાર જરૂર મંગાવી ખાત્રી કરો.

લખોઃ—શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.
રાણીતલાવ—સુરત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવીલ બંધુ" પ્રીં. પ્રેસમાં
ગોવિંદજી દાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.